

„Изјава папе Франциска у Тбилисију да је преобраћивање православаца велики грех, представља досад највећу ограду и осуду Ватикана поступака хрватског кардинала Алојзија Степинца, који је за време Другог светског рата, не само благосиљао фашистичку усташку НДХ, већ је формирао Одбор за покрштавање Срба. Тако је на делу учествовао у спровођењу плана за решавање српског питања који је изнео усташки министар Миле Будак - да једну трећину Срба треба побити, једну трећину протерати, а једну трећину покатоличити.

На суђењу после рата, Степинац је своју одбрану ћутањем једино прекинуо да образложи да је то, у ствари, само, како он каже, верски прелаз.

Ове речи папе Франциска потврђују да је Србија била у праву када се успротивила рехабилитацији Степинца. Никаква његова рехабилитација, односно ослобађање од кривице за злочине и покрштавање Срба, није могућа, а камоли канонизација.

Ако се после ових папиних речи да је у питању велики грех то и деси, онда је јасно да је то антисрпски акт, једино уколико неко не мисли да је против Срба све дозвољено."